

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 620

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 august 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 524 din 7 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, raportate la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică.....	2-4	1.803. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea Catalogului oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2015.....	12
Decizia nr. 532 din 14 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.....	4-6	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
Decizia nr. 554 din 16 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală.....	6-7	1.795. — Decizie privind aprobarea cererii de suspendare a activității Societății STRASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	13
Decizia nr. 555 din 16 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „fără participarea procurorului și a inculpatului”	8-9	1.796. — Decizie privind sancționarea Societății EWO INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității	14
Decizia nr. 558 din 16 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (2) teza finală din Codul de procedură penală	9-11	ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
981. — Ordin al ministrului sănătății privind completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 652/2015 pentru aprobarea normelor, precum și a calendarului de organizare și desfășurare a examenului de grad principal, sesiunea 2015	11	82. — Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Încheierii din 3 august 2015 privind cererea de lămurire a întinderii și aplicării dispozitivului Hotărârii arbitrale nr. 2 din 16 iulie 2015 privind stabilirea criteriilor de repartizare a remunerației compensatorii pentru copia privată, a remunerației convenite artiștilor interpreți sau executanți pentru retransmiterea prin cablu și pentru dreptul de comunicare publică (ambiental/lucrative) între organismele de gestiune colectivă ARAIEX, CREDIDAM și UNART și a comisionului datorat collectorului pentru domeniile: copie privată, comunicare publică — ambiental/lucrative și retransmitere prin cablu	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 524**

din 7 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, raportate la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, raportate la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, excepție ridicată de Societatea „Geprocon” — S.A. din Iași în Dosarul nr. 10.238/40/2011** al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 973D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru partea Societatea „Geprocon” — S.A. din Iași, domnul avocat Victor Enescu din Baroul București, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.003D/2015 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, raportate la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, excepție ridicată de statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România C.N.A.D.N.R. — S.A. din București în Dosarul nr. 8.520/86/2013 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul identic al excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.003D/2015 la Dosarul nr. 973D/2015. Atât reprezentantul părții prezente, cât și cel al Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții

Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.003D/2015 la Dosarul nr. 973D/2015, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente care arată că Înalta Curte de Casație și Justiție a declanșat, prin soluția adoptată, un al treilea ciclu procesual, lucru ce putea fi evitat dacă ar fi ținut cont de Decizia Curții Constituționale nr. 12 din 15 ianuarie 2015. Acesta susține admiterea excepției de neconstituționalitate.

7. În continuare, reprezentantul Ministerului Public menționează Decizia Curții Constituționale nr. 380 din 26 mai 2015 și pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin încheierile din 20 mai 2015 pronunțate în dosarele nr. 10.238/40/2011** și nr. 8.520/86/2013, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, raportate la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, excepție invocată de Societatea „Geprocon” — S.A. din Iași și de statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România C.N.A.D.N.R. — S.A. din București în stadiul procesual al apelului, având ca obiect soluționarea cererii împotriva hotărârii de stabilire a cuantumului despăgubirii emise de județul Iași — reprezentat prin Consiliul Județean Iași, respectiv soluționarea cererii formulate de către persoanele expropriate împotriva hotărârii de stabilire a cuantumului despăgubirii emise de Comisia de verificare a dreptului de proprietate și acordare a despăgubirilor Șcheia, județul Suceava.**

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea excepției de neconstituționalitate din Dosarul nr. 973D/2015 formulează două categorii de critici. Astfel, în ceea ce privește prima categorie de critici se apreciază că, potrivit dispozițiilor legale criticate, valoarea despăgubirilor la care este îndreptățită persoana expropriată se stabilește în funcție de data întocmirii raportului de expertiză în litigiul în care se contestă decizia de expropriere; or, această operațiune trebuie realizată în funcție de momentul transferului de proprietate din patrimoniul persoanei expropriate în cel al expropriatorului.

10. În sensul celor de mai sus, autoarea excepției de neconstituționalitate arată că Legea nr. 33/1994 — în cuprinsul căreia se regăsește norma la care se trimite — prevede o

procedură de expropriere diferită față de cea specială reglementată de Legea nr. 255/2010. Astfel, potrivit Legii nr. 33/1994, instanța judecătorească este sesizată în mod direct cu cererea de expropriere, fiind investită să se pronunțe cu privire la pretenția de expropriere, întinderea imobilului expropriat și valoarea despăgubirilor, fără derularea vreunei proceduri prealabile; în schimb, în reglementarea Legii nr. 255/2010, despăgubirile convenite persoanei expropriate se stabilesc în cadrul unei proceduri administrative prealabile, prin hotărârea emisă de expropriator, transferul dreptului de proprietate operează de drept la data emiterii actului administrativ de expropriere, ulterior consemnării sumelor aferente despăgubirii, iar contestația împotriva deciziei de expropriere nu suspendă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile. Întrucât, potrivit Legii nr. 255/2010, transferul dreptului de proprietate operează la momentul emiterii hotărârii de expropriere, nu există nicio rațiune obiectivă pentru calculul despăgubirilor în funcție de o altă dată ulterioară la care, în eventualitatea formulării unei contestații, se întocmește raportul de expertiză.

11. Totodată, se susține că decizia de expropriere poate fi contestată în cadrul termenului general de prescripție, astfel încât pot apărea decalaje de timp importante între datele la care se întocmesc rapoartele de expertiză în cadrul contestațiilor formulate de persoanele expropriate la același moment, aceste date putând diferi, așadar, în raport cu momentul formulării contestației și cu momentul în care este efectuat raportul de expertiză, fapt care duce la stabilirea unor despăgubiri diferențiate doar în raport cu momentul evaluării, iar nu în raport cu valoarea reală a bunului de la data exproprierii. Asemenea diferențieri nu au o justificare obiectivă și sunt de natură să deturneze valoarea justă a despăgubirii convenite în raport cu momentul transferului dreptului de proprietate. Autoarea excepției invocă, în sensul celor de mai sus, și Decizia Curții Constituționale nr. 12 din 15 ianuarie 2015.

12. În ceea ce privește cea de-a doua categorie de critici se arată că stabilirea valorii daunelor aduse proprietarului ori, după caz, altor persoane îndreptățite este limitată prin raportare la prejudiciile suferite de aceștia și/sau la prejudiciile previzibile anterior emiterii hotărârii de expropriere fără luarea în considerare a prejudiciilor suferite de aceștia și/sau previzibile ulterior acestui moment, considerând că se aduce atingere exigențelor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (3) din Legea fundamentală. Despăgubirea stabilită exclusiv prin raportare la prejudiciile suferite și/sau previzibile anterior emiterii hotărârii de expropriere în procedura reglementată de Legea nr. 255/2010 nu este „dreaptă” (nu are un caracter just), deoarece cuantumul ei nu reflectă integral daunele suferite ca urmare a exproprierii.

13. În Dosarul nr. 1.003D/2015, autorul excepției de neconstituționalitate formulează critici similare cu cele din prima categorie de critici din Dosarul nr. 973D/2015.

14. **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă**, invocând considerentele care au stat la baza pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 12 din 15 ianuarie 2015, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

15. În ceea ce privește cea de-a doua categorie de critici invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate, respectiv stabilirea daunelor aduse proprietarului, instanța a reținut că, din acest punct de vedere, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât vizează înlăturarea unei interpretări date de Înalta Curte de Casație și Justiție cu ocazia pronunțării unei decizii civile prin care a admis recursul declarat de județul Iași, prin Consiliul Județean Iași, împotriva unei decizii a Curții de Apel Suceava — Secția I civilă,

a casat decizia atacată și a trimis cauza spre rejudecare aceleiași instanțe. Or, potrivit prevederilor art. 315 alin. 1 teza întâi din vechiul Cod de procedură civilă din 1865, în caz de casare hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate sunt obligatorii pentru judecătorii fondului.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 22 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010, raportate la sintagma „*la data întocmirii raportului de expertiză*” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 5 iulie 2011, care au următorul cuprins:

— Art. 22 alin. (3) din Legea nr. 255/2010: „(3) *Acțiunea formulată în conformitate cu prevederile prezentului articol se soluționează potrivit dispozițiilor art. 21—27 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, în ceea ce privește stabilirea despăgubirii.*”;

— Art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994: „(2) *La calcularea cuantumului despăgubirilor, expertii, precum și instanța vor ține seama de prețul cu care se vând, în mod obișnuit, imobilele de același fel în unitatea administrativ-teritorială, la data întocmirii raportului de expertiză, precum și de daunele aduse proprietarului sau, după caz, altor persoane îndreptățite, luând în considerare și dovezile prezentate de aceștia.*”

20. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și art. 44 alin. (3) potrivit cărora „*Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu drept și prealabilă despăgubire*”. Totodată, sunt invocate, prin prisma art. 20 din Constituție, și prevederile art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 380 din 26 mai 2015*, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 22 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, raportate la sintagma „*la data întocmirii raportului de expertiză*” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică sunt neconstituționale.

* Decizia nr. 380 din 26 mai 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 15 iulie 2015.

22. Prin această decizie, Curtea a constatat că valoarea bunului expropriat nu poate fi alta decât cea stabilită la momentul contemporan realizării transferului dreptului, finalitate urmărită atât prin Legea nr. 33/1994, cât și prin jurisprudența Curții Constituționale. Aplicarea *tale quale* în ipoteza determinării cuantumului despăgubirii prevăzute de Legea nr. 255/2010 a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994, respectiv sintagma „*la data întocmirii raportului de expertiză*”, generează o situație juridică ce se abate de la finalitatea anterior referită, în sensul că expertiza judiciară dispusă nu reflectă valoarea bunului de la momentul contemporan realizării transferului dreptului, ci o valoare de la un moment ulterior care nu este cert. În consecință, despăgubirea stabilită prin raportare la momentul întocmirii raportului de expertiză, adică în cursul procesului, nu este „*dreaptă*” (nu are un caracter just) deoarece cuantumul ei nu este contemporan momentului transferului dreptului de proprietate, soluție de principiu cu valoare constituțională.

23. Având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie*

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, raportate la sintagma „*la data întocmirii raportului de expertiză*” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, excepție ridicată de Societatea „Geprocon” — S.A. din Iași în Dosarul nr. 10.238/40/2011** al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și de statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România C.N.A.D.N.R. — S.A. din București, în Dosarul nr. 8.520/86/2013 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 532

din 14 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochințu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Viorel Vonica în Dosarul nr. 11.734/236/2014 al Judecătoria Giurgiu — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 207D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 11.734/236/2014, **Judecătoria Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă**, excepție ridicată de Viorel Vonica într-o cauză având ca obiect o plângere formulată împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă sunt neconstituționale, deoarece nu sunt puse în acord cu nivelul taxelor judiciare de timbru, astfel cum au fost stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, fiind în contradicție cu dispozițiile constituționale care consacră principiile nediscriminării și al accesului liber la justiție. În acest sens arată că plafonul valoric stabilit la art. 8 din ordonanța de urgență criticată ar fi trebuit ridicat odată cu intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 prin care se majorează taxele judiciare de timbru, respectiv să fie „armonizate, indexate cu inflația”, mai ales că prin această ordonanță de urgență s-au instituit noi taxe. Astfel, consideră că și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 este neconstituțională „raportat la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008”.

6. **Judecătoria Giurgiu — Secția civilă** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** își menține punctul de vedere exprimat anterior și reținut în Decizia Curții Constituționale nr. 39 din 3 februarie 2015, prin care, invocând practica instanței de contencios constituțional în materie, consideră că prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă sunt constituționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008. Însă, din motivarea autorului excepției de neconstituționalitate reiese că acesta critică și prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

12. Potrivit jurisprudenței instanței de contencios constituțional, în cazul în care instanța de judecată sesizează Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a anumitor dispoziții din legi sau ordonanțe fără a se pronunța asupra altora, criticate în cadrul aceleiași excepții de neconstituționalitate, instanța de contencios constituțional va analiza excepția de neconstituționalitate astfel cum aceasta a fost ridicată de autorul său. Abia în ipoteza în care instanța judecătorească, prin dispozitivul hotărârii, consideră excepția referitoare la una/unele dintre dispozițiile legale criticate ca fiind inadmisibilă, fiind contrară prevederilor art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992, și respinge cererea de sesizare cu această motivare, Curtea Constituțională nu se va pronunța cu privire la această excepție. În această împrejurare, autorul are, potrivit art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, posibilitatea atacării cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare, a soluției de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate (a se vedea Decizia nr. 122 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014).

13. În acest context, Curtea reține că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare.

14. Dispozițiile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, criticate în mod punctual, au următorul cuprins: „(1) *Beneficiază de ajutor public judiciar în formele prevăzute la art. 6 persoanele al căror venit mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul de 300 lei. În acest caz, sumele care constituie ajutor public judiciar se avansează în întregime de către stat.*

(2) *Dacă venitul mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul de 600 lei, sumele de bani care constituie ajutor public judiciar se avansează de către stat în proporție de 50%.*

(3) *Ajutorul public judiciar se poate acorda și în alte situații, proporțional cu nevoile solicitantului, în cazul în care costurile certe sau estimate ale procesului sunt de natură să îi limiteze accesul efectiv la justiție, inclusiv din cauza diferențelor de cost al vieții dintre statul membru în care acesta își are domiciliul sau reședința obișnuită și cel din România.”*

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la valorile supreme ale poporului român, art. 16 alin. (1) potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*” și ale art. 21 alin. (1), (2) și (4) care consacră accesul liber la justiție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra prevederilor criticate s-a mai pronunțat, în raport cu critici și dispoziții constituționale similare, formulate

chiar de autorul prezentei excepții, sens în care este Decizia nr. 39 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 26 februarie 2015, prin care a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

17. Prin decizia menționată (paragrafele 15—18), Curtea a reținut că prevederile art. 7 și 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 stabilesc acordarea unui ajutor public judiciar în formele prevăzute de lege, fără nicio discriminare, acelor persoane care îndeplinesc condițiile legale. Astfel, atât aceste prevederi legale, cât și ordonanța de urgență în întregul ei constituie o garanție suplimentară a accesului efectiv la justiție. Față de critica autorului excepției, Curtea a reținut că, prin art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, sunt stabilite categoriile de venituri cu caracter periodic care se iau în calcul pentru determinarea venitului mediu net lunar pe membru de familie, precum și sumele datorate în mod periodic (cum ar fi chirii și obligațiile de întreținere). Curtea a constatat că acestea reprezintă opțiunea legiuitorului, care stabilește, astfel, sfera persoanelor îndreptățite să solicite sprijinul statului. În acest context, Curtea a amintit că, prin Hotărârea din 19 iunie

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorel Vonica în Dosarul nr. 11.734/236/2014 al Judecătoria Giurgiu — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Giurgiu — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioanița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 554

din 16 iulie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (2)
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală,

pronunțată în Cauza *Kreuz împotriva Poloniei*, paragraful 59, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că „dreptul efectiv de acces la un tribunal [...] nu înseamnă, însă, un drept necondiționat de a obține un ajutor judiciar gratuit din partea statului în materie civilă și nici dreptul la o procedură gratuită în această materie”.

18. Referitor la critica potrivit căreia există o neconcordanță între prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, Curtea a constatat că aceasta nu poate fi primită, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

excepție ridicată de Alexandru Pîrlog în Dosarul nr. 11.788/94/2014 al Judecătoria Buftea și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 127 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că textul criticat a mai fost examinat de către Curtea Constituțională, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, neidentificându-se încălcări ale unor drepturi fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 11.788/94/2014, **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Alexandru Pîrlog într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații referitoare la legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, într-un dosar prin care acesta a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prevăzută la art. 336 alin. (1) din Codul penal.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că dispozițiile art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, pentru aceleași motive reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, prin care instanța de contencios constituțional a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală.

6. **Judecătoria Buftea** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la considerentele și soluțiile deciziilor nr. 599 din 21 octombrie 2014 și nr. 641 din 11 noiembrie 2014. Prin aceasta din urmă, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală, care

au următorul cuprins: „*În cazul în care judecătorul de cameră preliminară constată neregularități ale actului de sesizare, în cazul în care sancționează potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori dacă exclude una sau mai multe probe administrate, încheierea se comunică de îndată parchetului care a emis rechizitoriul.*”.

11. Se susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin deciziile nr. 641 și nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014 și, respectiv, Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare.

13. Astfel, prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, paragraful 64, Curtea a reținut, referitor la dispozițiile art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală, că acestea reglementează procedura în camera preliminară referitoare la constatarea unor neregularități ale actului de sesizare, la sancționarea potrivit art. 280—282 din Codul de procedură penală a actelor de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori excluderea unor probe administrate, precum și la comunicarea încheierii prin care se constată aspectele anterior arătate, de îndată, parchetului care a emis rechizitoriul. Referitor la aceste dispoziții, Curtea a statuat că ele sunt criticate din perspectiva încălcării principiului contradictorialității și a dreptului la o procedură orală. Astfel, observând dispozițiile de lege criticate, precum și conținutul principiului contradictorialității și al dreptului la o procedură orală, Curtea a constatat că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate formulată. Având în vedere competențele procurorului în procesul penal, Curtea a apreciat că este firesc ca încheierea prin care se constată neregularități ale actului de sesizare, prin care s-au sancționat potrivit art. 280—282 din Codul de procedură penală actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori prin care s-au exclus probe administrate, să fie comunicată procurorului, doar acesta din urmă putând fi în măsură să remedieze aceste neajunsuri.

14. Totodată, prin Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, Curtea a reținut că prevederile art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală nu afectează drepturile procesuale ale procurorului, ale părților și ale subiecților procesuali principali, astfel încât excepția apare ca fiind neîntemeiată.

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Pîrlog în Dosarul nr. 11.788/94/2014 al Judecătoriei Buftea și constată că dispozițiile art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Judecătoriei Buftea și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 16 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 555

din 16 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „fără participarea procurorului și a inculpatului”

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „fără participarea procurorului și a inculpatului”, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Brăila — Secția penală în Dosarul nr. 16.033/196/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 136 D/2015.

2. La apelul nominal răspunde partea Ioan Curta, prezentă personal. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca devenită inadmisibilă.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, ca urmare a pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, prin care instanța de contencios constituțional a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 19 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 16.033/196/2014, **Tribunalul Brăila — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală**, cu referire la sintagma „fără participarea procurorului și a inculpatului”, excepție ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei încheieri pronunțate potrivit dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că soluționarea contestației formulate împotriva încheierii pronunțate conform art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, fără citarea părților și fără participarea procurorului și a inculpatului, îi lipsește pe acești participanți la procesul penal de dreptul de a formula note scrise, de a cunoaște aspectele invocate de partea adversă în dosar și, în consecință, de dreptul de a se apăra, cu încălcarea dispozițiilor art. 24 din Constituție. Se arată, de asemenea, că

imposibilitatea cunoașterii de către participanții la procesul penal anterior menționați a documentelor depuse la dosarul cauzei cu ocazia soluționării unei astfel de contestații încalcă dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil al acestora, contravenind prevederilor art. 21 alin. (1)—(3) din Legea fundamentală și celor ale art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenție. Pentru aceleași motive se susține încălcarea, prin textul criticat, a dispozițiilor art. 11, 16 și 20 din Constituție.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „fără participarea procurorului și a inculpatului”, care au următorul cuprins: „*Contestația se depune la judecătorul care a soluționat plângerea și se înaintează spre soluționare judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori, când instanța sesizată cu plângere este Înalta Curte de Casație și Justiție, completului competent potrivit legii, care se pronunță prin încheiere motivată, fără participarea procurorului și a inculpatului, putând dispune una dintre următoarele soluții:*

a) respinge contestația ca tardivă, inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată și menține dispoziția de începere a judecății;

b) admite contestația, desființează încheierea și rejudecă plângerea potrivit alin. (7) pct. 2, dacă excepțiile cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale au fost greșit soluționate”.

11. Se susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 11 cu privire la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) cu privire la accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală potrivit căreia judecătorul de cameră

preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului” este neconstituțională.

13. Potrivit prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Întrucât încheierea de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate a fost pronunțată pe data de 19 ianuarie 2015, iar constatarea neconstituționalității textului criticat a intervenit, prin pronunțarea Deciziei nr. 663 din 11 noiembrie 2014, și a produs efecte de la

data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, așadar, după data încheierii anterior referite, urmează ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, să fie respinsă ca devenită inadmisibilă (a se vedea Decizia nr. 531 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 12 februarie 2014).

14. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Brăila — Secția penală, în Dosarul nr. 16.033/196/2014.

Decizia se comunică Tribunalului Brăila — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 16 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 558

din 16 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (2) teza finală din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

nr. 61.867/299/2014 (228/2015) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 205 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 131 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât acestea reglementează cu privire la rolul Ministerului Public, iar măsura arestării preventive nu este dispusă de către procuror, ci de către instanța de judecată. Se susține, totodată, că ordinea publică este parte a ordinii de drept, care presupune ordinea juridică și ordinea socială. Se conchide că nu există nicio

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Constantinescu în Dosarul

contrarietate între cele două sintagme și că acestea se completează reciproc.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 80/CO din 27 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 61.867/299/2014 (228/2015), **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 223 alin. (2) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Constantin Constantinescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei încheieri de prelungire a măsurii arestării preventive a autorului excepției.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul criticat, care prevede condițiile de aplicare a măsurii arestării preventive, măsură ce se dispune de către instanța de judecată ca urmare a propunerii formulate de procuror, prin folosirea noțiunii de „ordine publică”, este contrar prevederilor art. 131 alin. (1) din Legea fundamentală, care fac referire la „ordinea de drept”, în reglementarea rolului Ministerului Public.

6. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispoziția constituțională invocată conferă Ministerului Public atribuția de apărare a ordinii de drept, care presupune, printre altele, asigurarea prin intermediul normelor juridice a condițiilor pentru desfășurarea normală a activităților sociale. În acest context se susține că folosirea de către legiuitor, în cuprinsul textului criticat, a sintagmei „ordinea publică” nu intră în contradicție cu prevederile art. 131 alin. (1) din Constituție. Se arată că, dimpotrivă, cele două noțiuni subliniază aceeași idee, de stare indispensabilă funcționării unui stat de drept, asigurată prin norme imperative, și că, mai mult, în materia arestării preventive, atribuția procurorului este limitată la formularea propunerii luării acestei măsuri preventive, care este dispusă, prelungită și menținută de către instanța de judecată.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 223 alin. (2) din Codul de procedură penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține, însă, că autorul critică, în realitate, prevederile art. 223 alin. (2) teza finală din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe [...] se constată că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică”*.

11. Se susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 131 alin. (1) referitor la rolul Ministerului Public.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 983 din 8 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 5 august 2010, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 155, art. 156, art. 159, art. 148 alin. 1 lit. f) și art. 149¹ din Codul de procedură penală din 1968, în susținerea căreia s-a argumentat că dispozițiile de lege criticate, care reglementau procedura de prelungire a duratei arestării preventive în cursul urmăririi penale și procedura de arestare a inculpatului în cursul urmăririi penale, contravin dispozițiilor constituționale ale art. 131 și art. 53, procurorul apărând ordinea de drept și nu ordinea publică prevăzută de art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală din 1968. Cu acest prilej, instanța de contencios constituțional a constatat că dispozițiile art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală din 1968, care stabileau un caz de arestare, anume situația în care lăsarea în libertate prezintă un pericol concret pentru „ordinea publică”, sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale ale art. 131 care statuează că Ministerul Public apără „ordinea de drept”. S-a arătat, în acest sens, că în procesul penal din România procurorul acționează ca apărător al intereselor generale ale societății, dar și ale părții din proces, în spiritul legalității și că cele două noțiuni, ordinea de drept și ordinea publică, nu se exclud și nu se află în contradicție, fiind într-o relație de interdependență. Astfel, ordinea de drept se concretizează în ordinea publică prin asigurarea respectării legii penale.

13. Aceleași aspecte au fost statuate de către Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 1.447 din 3 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 902 din 20 decembrie 2011, decizie prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală din 1968, precum și prin Decizia nr. 196 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014.

14. Având în vedere cele reținute de Curtea Constituțională prin considerentele deciziilor mai sus referite, Curtea reține că noțiunea de „ordine publică” din cuprinsul textului criticat nu contravine celei de „ordine de drept” folosită de legiuitor în art. 131 alin. (1) din Constituție. Curtea reține că cele două noțiuni sunt interdependente, ordinea publică fiind asigurată prin respectarea legii penale în cadrul ordinii de drept, considerent pentru care prevederile art. 223 alin. (2) din Codul de procedură penală nu contravin normei constituționale invocate de autorul excepției.

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Constantinescu în Dosarul nr. 61.867/299/2014 (228/2015) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și constată că dispozițiile art. 223 alin. (2) teza finală din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 16 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 652/2015 pentru aprobarea normelor, precum și a calendarului de organizare și desfășurare a examenului de grad principal, sesiunea 2015

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale resurse umane, juridic și contencios nr. N.B. 8.271/2015, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 652/2015 pentru aprobarea normelor, precum și a calendarului de organizare și desfășurare a examenului de grad principal, sesiunea 2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 8 iunie 2015, se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 1, la articolul 14, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Activitatea de voluntariat se consideră experiență profesională și/sau în specialitate, în funcție de tipul activității, dacă aceasta este realizată în domeniul studiilor absolvite.”

2. În anexa nr. 1, la articolul 15 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) candidații care au desfășurat activitate de voluntariat vor depune contractul de voluntariat, încheiat în conformitate cu prevederile Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, și Certificatul de voluntariat emis de către organizațiile-gazdă, încheiat conform art. 10 alin. (4) din Legea nr. 78/2014. Vechimea acumulată în perioada de voluntariat se calculează în funcție de timpul efectiv de lucru prestat.”

Art. II. — Direcția generală resurse umane, juridic și contencios și celelalte instituții implicate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Alin Iulian Tucmeanu,
secretar de stat

București, 10 august 2015.
Nr. 981.

ORDIN
privind aprobarea Catalogului oficial al soiurilor de plante
de cultură din România pentru anul 2015

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 7.456 din 3 iulie 2015 al Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor,

în baza prevederilor art. 29 alin. (1) și ale art. 34 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și testarea și înregistrarea soiurilor de plante, republicată,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (9) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2015, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

București, 30 iulie 2015.
Nr. 1.803.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 620 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind aprobarea cererii de suspendare a activității Societății STRASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară consemnate în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 27 mai 2015 în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat la Societatea STRASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Drăgășani, str. Decebal, bl. M2-2, sc. A, et. 2, ap. 4, județul Vâlcea, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J38/1252/2008, cod unic de înregistrare 24913620, și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK-576/2009,

a constatat următoarele:

1. prin Hotărârea asociaților nr. 1 din 30 octombrie 2014 a Societății STRASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. s-a solicitat Autorității de Supraveghere Financiară: „Aprobarea suspendării activității de intermediere a societății pe o perioadă de 3 ani”;

2. brokerul a notificat toate societățile de asigurare cu care a colaborat cu privire la decizia de suspendare a activității și, implicit, de suspendare a contractelor de intermediere/mandat/brokeraj în asigurări;

3. brokerul a solicitat tuturor societăților de asigurare informații privind situația decontărilor (prime intermediare și documente cu regim special);

4. societatea a consiliat clienții (asigurații) până la încheierea contractelor de asigurare, astfel că la data controlului Societatea STRASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu mai avea în portofoliu contracte de asigurare active;

5. din analiza principalilor indicatori bilanțieri se constată că la data de 31 decembrie 2014 societatea a realizat numai venituri din activitatea de brokeraj în sumă de 3.495 lei. Cheltuielile aferente exercițiului financiar au fost în sumă totală de 6.884 lei. Astfel, la sfârșitul exercițiului, societatea a înregistrat pierdere în sumă de 3.389 lei;

6. în perioada 9 septembrie 2014—7 aprilie 2015 societatea nu a desfășurat activitate de intermediere în asigurări. Ultima factură întocmită de către societate, reprezentând venituri din activitatea de intermediere în asigurări, a fost emisă în data de 30 octombrie 2014, pentru primele intermediare în perioada 1 mai 2014—8 septembrie 2014, în relația cu Societatea Astra — S.A.;

7. la data de 31 martie 2015, societatea nu figurează cu debite față de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în contul taxei de funcționare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 5 lit. g) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asiguraților, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă, la cerere, suspendarea, pentru o perioadă de 3 (trei) ani, a activității Societății STRASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Drăgășani, str. Decebal, bl. M2-2, sc. A, et. 2, ap. 4, județul Vâlcea, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J38/1252/2008, cod unic de înregistrare 24913620, și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK-576/2009.

Art. 2. — Societatea are obligația să își notifice toți clienții în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurați, rămânând direct răspunzătoare

pentru neîndeplinirea obligațiilor asumate prin contracte, anterior comunicării prezentei decizii.

Art. 3. — După data suspendării activității, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activităților de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 31 iulie 2015.
Nr. 1.795.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății EWO INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.
cu interzicerea temporară a exercitării activității**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară consemnate în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 11 iunie 2015, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat la Societatea EWO INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, str. Gheorghe Petrașcu nr. 16, bl. 10, sc. 3, et. 4, ap. 59, sectorul 3, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/8673/2010, cod unic de înregistrare 27378742/2010, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK-664/2010,

a constatat următoarele:

În perioada 13 mai 2015—15 mai 2015, la sediul social al societății și la punctul de lucru nu a fost prezent niciun angajat, în cadrul programului zilnic de lucru.

Au fost încălcate astfel prevederile art. 2 alin. (1) lit. e) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k), precum și ale art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea EWO INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, str. Gheorghe Petrașcu nr. 16, bl. 10, sc. 3, et. 4, ap. 59, sectorul 3, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/8673/2010, cod unic de înregistrare 27378742/2010, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK-664/2010, cu interzicerea temporară a exercitării activității până la data la care vor fi create condițiile desfășurării acțiunii de control.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere temporară a exercitării activității de intermediere, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interzicerea temporară a exercitării activității de intermediere în asigurări, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — Reluarea activității Societății EWO INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. se dispune prin decizie motivată a Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea EWO INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Mișu Negrițoiu

București, 31 iulie 2015.

Nr. 1.796.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Încheierii din 3 august 2015 privind cererea de lămurire a întinderii și aplicării dispozitivului Hotărârii arbitrale nr. 2 din 16 iulie 2015 privind stabilirea criteriilor de repartizare a remunerației compensatorii pentru copia privată, a remunerației cuvenite artiștilor interpreți sau executanți pentru retransmiterea prin cablu și pentru dreptul de comunicare publică (ambiental/lucrative) între organisme de gestiune colectivă ARAIEX, CREDIDAM și UNART și a comisionului datorat colectorului pentru domeniile: copie privată, comunicare publică — ambiental/lucrative și retransmitere prin cablu

În conformitate cu prevederile art. 131² alin. (8) și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de Referatul Secretariatului general al Corpului de arbitri, înregistrat la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor cu nr. RGII/IES/6.365 din 5 august 2015,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare, și ale Deciziei prim-ministrului nr. 289/2014 privind numirea domnului Leonard Artur Horvath în funcția de director general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Încheierea din 3 august 2015 privind cererea de lămurire a întinderii și aplicării dispozitivului Hotărârii arbitrale nr. 2 din 16 iulie 2015 privind stabilirea criteriilor de repartizare a remunerației compensatorii pentru copia privată, a remunerației cuvenite artiștilor interpreți sau executanți pentru retransmiterea prin cablu și pentru dreptul de comunicare publică (ambiental/lucrative) între organisme de gestiune

colectivă ARAIEX, CREDIDAM și UNART și a comisionului datorat colectorului pentru domeniile: copie privată, comunicare publică — ambiental/lucrative și retransmitere prin cablu, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe site-ul www.orda.ro.

p. Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Răzvan Cășmoiu

București, 5 august 2015.
Nr. 82.

ANEXĂ

ÎNCHIEIERE din 3 august 2015, ora 13,00

Dosar nr. 1/2015

Completul de arbitraj compus din:

- Ciobanu Mihail — președinte
- Uliescu Marilena — arbitru
- Ciubotă Cătălin Ion — arbitru
- Amzar Geta-Gabriela — arbitru
- Romașcanu Nicoleta Cristina — arbitru

Arbitraj având drept obiect remunerația compensatorie pentru copia privată, remunerația cuvenită artiștilor interpreți sau executanți pentru retransmiterea prin cablu și cuvenită artiștilor interpreți sau executanți pentru dreptul de comunicare publică (ambiental/lucrative), având în vedere faptul că organisme de gestiune colectivă beneficiare (ARAIEX, CREDIDAM și UNART) nu au putut conveni prin negociere la încheierea unui protocol de repartizare a remunerațiilor și de stabilire a comisionului datorat colectorului unic.

La apelul nominal, la sediul ORDA, au răspuns următorii:
— ARAIEX — Cristina Todor — director general, Ionescu Mircea Felix Melinești — avocat;
— UNART — Lovin Șerban — avocat, Apostol Florin — președinte, Dana Daminescu;
— CREDIDAM — Liliana Savu — avocat, Bucur Adriana — avocat.

Completul declară ședința deschisă.

Se ia act că organismul de gestiune colectivă CREDIDAM depune note scrise.

ARAIEX solicită completului arbitral lămuriri cu privire la dispozitivul hotărârii arbitrale, astfel cum au fost solicitate în scris.

UNART, prin reprezentant, arată că la notele scrise depuse de CREDIDAM este atașată o adresă a UPFR prin care acesta

din urmă solicită să îi fie comunicate procentele rezultate din aplicarea hotărârii arbitrale. De asemenea, susține punctul de vedere exprimat de reprezentantul ARAIEX.

ARAIEX solicită înlăturarea înscrisului depus de CREDIDAM în ședința de astăzi.

ARAIEX, prin avocat, arată că lămuririle solicitate sunt cu atât mai justificate, dată fiind chiar solicitarea colectorului unic UPFR cu privire la procentele rezultate din aplicarea hotărârii arbitrale. ARAIEX arată că unitatea de măsură stabilită de completul arbitral în cazul copiei private, respectiv repertoriul, este definită de Legea nr. 8/1996.

CREDIDAM solicită respingerea cererii de lămurire a ARAIEX și UNART în baza art. 443 din Codul de procedură civilă raportat la dispozițiile art. 444.

Completul hotărăște înlăturarea înscrisului (adresa UPFR) anexat notelor scrise depuse de CREDIDAM în ședința de astăzi. Cu privire la repertoriul declarat în darea de seamă, CREDIDAM arată că informațiile din darea de seamă reflectă repertoriul gestionat direct de CREDIDAM, și nu prin contracte de reciprocitate.

ARAIEX arată că în conformitate cu prevederile noului Cod de procedură civilă, cererea de lămurire a întinderii și aplicării dispozitivului Hotărârii arbitrale nr. 2 din 16 iulie 2015 este întemeiată și legală.

Față de practica arbitrală invocată de CREDIDAM, reprezentantul ARAIEX arată că, ulterior cererilor de arbitraj, între părți au existat înțelegeri.

CREDIDAM arată că în astfel de cazuri completul arbitral s-a pronunțat doar cu privire la perioadele pentru care nu au existat astfel de înțelegeri.

UNART, prin administrator general Florin Apostol, arată că, raportat la copia privată, remunerațiile plătite de fabricanți către colectori sunt compensatorii deoarece nu se poate identifica utilizarea reală, astfel este necesară stabilirea de procente, și nu de criterii.

COMPLETUL ARBITRAL

Pe rol, soluționarea cererii de lămurire a întinderii și aplicării dispozitivului Hotărârii arbitrale nr. 2 din data de 16 iulie 2015, formulată de reclamantele-pârâte ARAIEX și UNART la data de

23 iulie 2015, în temeiul art. 443 din noul Cod de procedură civilă.

Analizând cererea formulată, completul arbitral o va respinge ca neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 443 din noul Cod de procedură civilă, părțile pot formula cerere de lămurire a hotărârii, în ipoteza în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea și aplicarea dispozitivului ori dacă hotărârea cuprinde dispoziții contradictorii.

Analizând cererea de lămurire formulată de reclamantele-pârâte ARAIEX și UNART, completul constată că în speță nu este incidentă niciuna dintre ipotezele prevăzute de art. 443 din noul Cod de procedură civilă.

Prin Hotărârea arbitrală nr. 2 din 16 iulie 2015, completul a stabilit, în temeiul Legii nr. 8/1996, criteriile de repartizare a remunerațiilor pentru cele trei surse de colectare, astfel cum ele au fost precizate în cererea de arbitraj și prin cererea reconvențională, depuse la dosarul cauzei.

Completul constată că prin cererea de lămurire, reclamantele-pârâte ARAIEX și UNART nu solicită lămurirea întinderii și aplicării dispozitivului, ci stabilirea unor modalități de aplicare a criteriilor, aspect ce excedează limitelor și scopului arbitrajului, așa cum au fost precizate prin cererile părților.

Prin lămurirea dispozitivului, completul poate doar să explicitizeze dispozițiile acestuia, dând uneia sau unora dintre dispoziții un înțeles clar și fără echivoc, în situația în care sunt posibile mai multe interpretări ale aceleiași dispoziții, iar nu să modifice hotărârea.

Se constată că dispozitivul Hotărârii arbitrale nr. 2 din data de 16 iulie 2015 este clar și nu este susceptibil de mai multe înțelesuri și nici nu cuprinde dispoziții contradictorii, aplicarea hotărârii urmând să se facă potrivit dispozițiilor legale în vigoare, statutelor și regulamentelor de funcționare ale organismelor de gestiune colectivă în exercitarea obiectului lor de activitate.

- Ciobanu Mihail — președinte
- Uliescu Marilena — arbitru
- Ciubotă Cătălin Ion — arbitru
- Amzar Geta-Gabriela — arbitru
- Romașcanu Nicoleta Cristina — arbitru

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

